

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

D

- 6 MRS. 1995

Bruxelles, den 08.02.1996
KOM(96) 22 endelig udg.

96/0031 (COD)

06109

ORIGINAL

Forslag til
EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV
om en ordning for anerkendelse af eksamensbeviser
for de former for erhvervsvirksomhed, der er omfattet
af direktiverne om liberalisering og overgangsforanstaltninger,
og til supplerende af den generelle ordning for
anerkendelse af eksamensbeviser

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

I. Almindelig oversigt

I. Nuværende retsregler

Fra 60'erne og frem benyttede EF en sektorafgrænset og lodret metode på området for anerkendelse af erhvervsuddannelser, og det vedtog talrige direktiver med hjemmel i EF-traktatens artikel 49, 54, 57, 63 og 66. I første omgang blev der udfærdiget flere direktiver af denne art vedrørende erhverv og erhvervsgrene bl.a. inden for handel, industri og håndværk med henblik på at lette adgangen til bestemte erhverv ved på visse betingelser at sikre, at erfaring, der var opnået i hjemlandet, blev anerkendt i værtslandet. Disse overgangsforanstaltninger blev truffet, medens man ventede på den gensidige anerkendelse af eksamensbeviser.

Efter 1975 gik EF-metoden for efterhånden seks erhverv i sundhedssektoren ud på at samordne uddannelsen og opstille kvalitative mindstekriterier (såsom uddannelsens indhold) og/eller kvantitative mindstekriterier (antal studieår f.eks.) med henblik på at nå frem til automatisk anerkendelse af de eksamensbeviser, der opfylder disse kriterier.

Da sektormetoden viste sig at være langsom og møjsommelig, gik EF over til den vandrette og generelle metode. En generel ordning for anerkendelse af eksamensbeviser og andre uddannelsesbeviser blev indført ved direktiv 89/48/EØF og suppleret ved direktiv 92/51/EØF, for så vidt angår videregående uddannelser på under tre år. Denne ordning bygger på den antagelse, at enhver fuldt ud kvalificeret udøver af et erhverv i en medlemsstat besidder de kvalifikationer, som er nødvendige for at udøve det samme erhverv i en anden medlemsstat. Kun i tilfælde af væsentlige forskelle mellem den pågældendes uddannelse og den uddannelse, der kræves i værtslandet, kan dette kræve udligningsforanstaltninger (almindeligvis en egnethedsprøve eller en prøvetid). For så vidt som mindstekravene til uddannelse er ikke samordnede, giver den generelle ordning nemlig ikke ret til automatisk anerkendelse af eksamensbeviser. I modsætning til de såkaldte overgangsdirektiver giver anerkendelse af erhvervserfaring fra hjemlandet i øvrigt ikke i sig selv indvandreren direkte adgang til at optage og udøve det samme erhverv i værtslandet. Den tages dog i betragtning som led i vurderingen af hvert enkelt tilfælde og især med henblik på at fastslå omfanget (f.eks. prøvetidens længde) af de udligningsforanstaltninger, indvandreren skal pålægges, hvis der konstateres væsentlige forskelle mellem den uddannelse, han har fået, og den uddannelse, som kræves for at kunne udøve det pågældende erhverv i værtslandet.

Denne metode er blevet udvidet med betragtninger af politisk art, der bygger på nærhedsprincippet, og som fremkom på topmødet i Edinburgh⁽¹⁾. Betragtningerne har givet sig udslag i genbehandling af de ret gamle direktiver på området for erhvervskvalifikationer og i bestræbelser for at gøre EF-retten klarere og enklere.

⁽¹⁾ Det Europæiske Råd i Edinburgh den 11.-12. december 1992 - Formandskabets konklusioner - Afsnit A - Bilag 1 og 2.

I lyset heraf skal nærværende direktivforslag ses på baggrund af den vandrette og generelle metode til anerkendelse af erhvervskvalifikationer og som udtryk for et ønske om at skabe sammenhæng.

2. Forslagets væsentligste egenskaber

- 2.1. Nærværende forslag tager sigte på at indføre en ordning for anerkendelse af eksamensbeviser for de former for erhvervsvirksomhed, der ikke er omfattet af den generelle ordning. Ordningen vil gøre det muligt for indvandrere at anmode om anerkendelse af deres eksamensbevis, hvis de ikke har den erhvervserfaring, der kræves for at kunne påberåbe sig et direktiv om overgangsforanstaltninger. I så tilfælde kan de nu henholde sig til EF-Domstolens retspraksis (se. bl.a. dommen i Vlassopoulou-sagen), der giver dem visse proceduregarantier (begrundet afgørelse, klageadgang), men de kan ikke påberåbe sig de nøjere afgrænsede garantier (f.eks. tidsfrist for beslutningen), som den generelle ordning giver. Nærværende forslag har derfor også til formål at give dem disse nøjere afgrænsede garantier. Omhandles disse garantier udtrykkeligt i et direktiv, der skal gennemføres i hver enkelt medlemsstat i dennes retsorden, øges retssikkerheden på nationalt plan, og borgerne får bedre besked om deres rettigheder.
- 2.2. Nærværende forslag tager også sigte på at konsolidere de vigtigste beslutninger i direktiverne om overgangsforanstaltninger og om liberalisering bl.a. inden for handel, industri og håndværk⁽²⁾, hvorved EF-bestemmelserne bliver klarere og enklere, hvilket er i tråd med de konklusioner, der blev vedtaget i Det Europæiske Råd i Edinburgh den 11.-12. december 1992.
- 2.3. For at lette den eventuelle ajourføring af erhvervserfaringskategorierne og de dertil hørende former for virksomhed, tillægges der ifølge en såkaldt komitologiprocedure Kommissionen gennemførelsesbeføjelser i overensstemmelse med modellen i direktiv 92/51/EØF.
- 2.4. Den ved direktiv 89/48/EØF nedsatte koordinationsgruppe, der også er kompetent med hensyn til direktiv 92/51/EØF, får en lignende opgave, for så vidt angår nærværende forslag.

3. Ophævelse af visse bestemmelser

- 3.1. Det må foreslås at ophæve de direktiver, der udelukkende har hjemmel i traktatens artikel 54, stk. 2 og 3, og artikel 63, stk. 2 og 3, og hvis eneste formål er afskaffelse af nationalitetsbetingede begrænsninger i overgangsperioden. Traktatens artikel 52 og 59, der siden overgangsperiodens udløb har fundet umiddelbar anvendelse i medlemsstaterne, har overflødiggjort disse direktiver, der tog sigte på at gennemføre etab-

⁽²⁾ Bortset fra direktiv 74/556/EØF og 74/557/EØF om handel med og distribution af giftstoffer og direktiv 77/92/EØF om forsikringsagenter og forsikringsmærmæglere som følge af disse direktivers særegenheder (f.eks. tillægscertifikat for færdighed i udøvelse af erhvervet).

leringsretin>

leringsretten og den fri udveksling af tjenesteydelser, idet reglen om behandling på lige fod med indlændinge nu er stadfæstet med umiddelbar virkning i selve traktaten⁽³⁾. Visse liberaliseringsdirektiver, der har hjemmel i traktatens artikel 54, stk. 2 og 3, samt i artikel 63, stk. 2 og 3, indeholder dog desuden bestemmelser om anerkendelse af beviser for indvandrersens vandel og økonomiske situation. Dette fortrin i forhold til den umiddelbare anvendelse af artikel 52 og 59 må bevares⁽⁴⁾.

- 3.2. Der må også foreslås at ophæve de bestemmelser, ifølge hvilke de medlemsstater, hvor adgang til de pågældende former for virksomhed ikke er afhængig af besiddelse af kundskaber og færdigheder, kan ansøge Kommissionen om bemyndigelse til at kræve, at statsborgere fra de øvrige medlemsstater godtgør, at de har de kvalifikationer, som kræves i det tidligere opholdsland⁽⁵⁾. På den ene side er disse beskyttelsesbestemmelser ikke længere forenelige med princippet om, at der ikke må øves forskelsbehandling, således som dette er udviklet i Domstolens retspraksis, og i øvrigt heller ikke med det princip om gensidig tillid, som ligger til grund for den generelle ordning; på den anden side kan de forskellige problemer, som kan opstå i praksis, løses gennem drøftelser i koordinationsgruppen (se nedenstående bemærkning til artikel 11). Dette gælder også for beskyttelsesbestemmelserne vedrørende Luxembourg⁽⁶⁾.
- 3.3. Erhvervsmonografierne må også anses for at være overflødige som følge af det princip om gensidig tillid, der ligger til grund for den generelle ordning og for EF-bestemmelserne om det indre marked. Det, at hver enkelt medlemsstat var forpligtet til at give en nøjagtig beskrivelse af de former for erhvervsvirksomhed, der var omfattet af direktivet, kunne vel begrundes i en tid, hvor der endnu ikke fandtes det net for administrativt samarbejde, der er indført ved direktiverne om den almindelige ordning for anerkendelse af eksamensbeviser i koordinationsgruppen. I dag gør dette net det muligt at løse eventuelle vanskeligheder, der kan opstå som følge af forskellig definition af et erhverv i medlemsstaterne.
- 3.4. Endelig må det foreslås at ophæve de bestemmelser, der omhandler nationalitetsbetingelser i forbindelse med virksomhed som opsyns- og vagtmænd⁽⁷⁾ og som medlem af de ledende organer i erhvervsorganisationer, der deltager i udøvelsen af offentlig

(3) Se dommene i Reyners-sagen og Van Binsbergen-sagen.

(4) Visse definitioner skal i øvrigt bevares som referencer ligesom de, der findes i de almindelige planer for ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden og udvekslingen af tjenesteydelser (EFT nr. C 2 af 15.1.1962). Således indeholder f.eks. direktiv 63/607/EØF i artikel 2, 3 og 4 visse definitioner (af film og disses "nationalitet") med henblik på direktivets anvendelse, som i påkommende tilfælde skal bevares som referencedefinitioner for ethvert nyt EF-instrument, som Kommissionen måtte vedtage på filmområdet.

(5) Se f.eks. artikel 6 i direktiv 68/366/EØF om de nærmere overgangsforanstaltninger for selvstændig erhvervsvirksomhed inden for nærings- og nydelsesmiddelindustrien og fremstillingen af drikkevarer.

(6) Se f.eks. artikel 6, stk. 3, i direktiv 68/366/EØF og artikel 5 i direktiv 64/427/EØF.

(7) Se artikel 4 i direktiv 67/43/EØF.

myndighed⁽⁸⁾. Direktiverne kan nemlig ikke tage højde for udviklingen i EF-Domstolens fortolkning af EF-traktatens artikel 55. Det gælder også undtagelsesbestemmelserne til fordel for Luxembourg, for så vidt angår valget af Handelskammerets og Håndværksskammerets ledende organer⁽⁹⁾.

4. Ledsageforanstaltninger

Kommissionens meddelelse fra 1974 om beviser for hæderlighed og for, at der ikke tidligere har foreligget konkurs, samt for art og varighed af de former for erhvervsvirksomhed, der er udøvet i det tidligere opholdsland, må ajourføres. I den forbindelse må medlemsstaterne (især Grækenland, Spanien, Portugal, Sverige, Finland og Østrig, der er blevet medlemmer af EF efter vedtagelsen af meddelelsen, og hvis myndigheder derfor ikke er med på den nuværende liste) tilvejebringe fuldstændige og ajourførte lister over de myndigheder, der har beføjelse til at udstede de pågældende dokumenter. Samme fremgangsmåde - dog uden tvang - skal også iværksættes over for de EFTA-lande, der er partnere inden for EØS.

I øvrigt vil den ajourførte meddelelse også omfatte de former for erhvervsvirksomhed, der omhandles i Rådets direktiv 74/556/EØF, 74/557/EØF (giftstoffer og overgangsforanstaltninger), 75/368/EØF (forskellige former for virksomhed), 75/369/EØF (erhvervsvirksomhed uden fast forretningssted), 82/489/EØF (frisører) og 82/470/EØF (hjelpeerhverv i forbindelse med transport- og rejsebureauvirksomhed), der ikke er omfattet af den pågældende meddelelse, men som også indeholder bestemmelser om bevis for hæderlighed, for at der ikke har foreligget konkurs og for arten og varigheden af erhvervsvirksomheden i de tidligere opholdslande.

II. Bemærkninger til artiklerne

Artikel 1 (Anvendelsesområde)

Anvendelsesområdet er fastlagt under henvisning til de erhvervsvirksomhedskategorier, der er anført i bilag A til forslaget.

Med henblik på at tage højde for den eventuelle tekniske og sociale udvikling har Kommissionen rådført sig med de vigtigste erhvervsorganisationer på europæisk plan. De har næsten alle modsat sig enhver ændring af anvendelsesområdet for det nye direktiv i forhold til anvendelsesområdet for direktiverne om liberalisering og overgangsforanstaltninger. For ikke at foregribe fremtiden er der dog fastsat en ajourføringsprocedure (se artikel 10).

De fleste af erhvervsorganisationerne mener ikke, at det er nogen nytte til nu at erstatte de gamle CITI- og NICE-nomenklaturer (der anvendes i direktiverne om liberalisering og overgangsforanstaltninger) med NACE-nomenklaturen, der i flere år har været den officielle nomenklatur for de statistikker, der udarbejdes af EF-kontorerne. Sidstnævnte nomenklatur er ikke altid egnet til at kortlægge de former for virksomhed, der er omfattet af disse direktiver.

⁽⁸⁾ Se f.eks. artikel 5, stk. 2, i direktiv 66/162/EØF om liberalisering i energisektoren.

⁽⁹⁾ Se f.eks. artikel 4, stk. 3, i direktiv 68/365/EØF.

Endvidere har flere erhvervsorganisationer givet udtryk for bekymring for, at vedtagelse af en ny nomenklatur kan medføre utilsigtede ændringer af anvendelsesområdet. Endelig vil en ændring af den anvendte nomenklatur tvinge medlemsstaterne til at foretage en ny gennemførelse af de pågældende direktiver i national ret.

Artikel 2 (Underretning)

Artiklen er overtaget fra en artikel, der er fælles for alle direktiverne om overgangsforanstaltninger, og som indeholder en bestemmelse om, at medlemsstaterne er forpligtet til at give underretning.

Artikel 3 (Anerkendelse af eksamensbeviser)

Ifølge artiklen indføres der en ordning for anerkendelse af eksamensbeviser med henblik på at omfatte de former for erhvervsvirksomhed, der har været holdt uden for den generelle ordning for anerkendelse af eksamensbeviser i henhold til artikel 2 i direktiv 92/51/EØF. Den i artiklen omhandlede anerkendelsesordning er den, Domstolen med hjemmel i EF-traktatens artikel 52 har udviklet i sin retspraksis (bl.a. dommen i Vlassopoulou-sagen). Nærværende forslag tilføjer imidlertid nærmere bestemmelser vedrørende proceduregarantier, idet det overtager bestemmelserne i direktiv 89/48/EØF og 92/51/EØF (bl.a. for så vidt angår fristen for beslutning).

Denne ordning for anerkendelse af eksamensbeviser vil især være til nytte for de indvandrere, der ikke har den erfaring, som kræves for automatisk at få adgang til samme erhvervsvirksomhed i værtslandet.

Artikel 4 (Anerkendelse af erhvervserfaring)

Ordningen for anerkendelse af erhvervserfaring er uændret i forhold til den, der omhandles i direktiverne om overgangsforanstaltninger.

Også erhvervserfaringskategorierne er uændrede⁽¹⁰⁾ i forhold til direktiverne om overgangsforanstaltninger. Høringen af erhvervsorganisationerne har nemlig vist, at de fleste af disse ligesom de mest berørte medlemsstater, for tiden er imod enhver forenkling af de bestående erhvervserfaringskategorier. Med henblik på ikke at foregribe en fremtidig udvikling er der dog indført en komitologiprocedure for ændring (se artikel 10).

⁽¹⁰⁾ Bortset fra dem, der er nævnt i artikel 4, stk. 2, i direktiv 68/366/EØF, som foreslås erstattet af dem, der gælder for de øvrige former for virksomhed i samme direktiv.

De p\u00e5g\u00e6ldende former for erhvervsvirksomhed er afgr\u00e6nset under henvisning til de i bilag A anf\u00f8rte lister. Kriteriet for inddeling af de forskellige erhvervskategorier i bilaget er, hvor mange \u00e5rs erfaring der er n\u00f8dvendig for anerkendelse af indvandrers kvalifikationer som for tiden fastsat i direktiverne om overgangsforanstaltninger.

Artikel 5 (Bedriftsleder)

Der gives en f\u00e6lles definition af begrebet bedriftsleder. Med henblik herp\u00e5 m\u00e5 den definition, der allerede findes i et stort antal direktiver, bevares. Artiklen tager ogs\u00e5 sigte p\u00e5 at lette selskabers etablering og frie udveksling af tjenesteydelser.

Artikel 6 (Erkl\u00e4ringer om erhvervserfaring)

Ogs\u00e5 her er der tale om en bestemmelse, der er f\u00e6lles for de fleste direktiver om overgangsforanstaltninger. Hver enkelt medlemsstat er s\u00e5ledes forpligtet til som bevis for, at de i direktivet omhandlede betingelser er opfyldt, at anerkende de erkl\u00e4ringer, der udstedes af hjemlandet eller det senere opholdssted.

Artikel 7 (Beviser for h\u00e6derlighed og andet)

Stk. 1, der g\u00e5r p\u00e5 v\u00e6rdien af str\u00e5ffeattester som bevis for h\u00e6derlighed og for, at der ikke har foreligget konkurs, er udformet p\u00e5 samme m\u00e5de som i alle de direktiver, der omfatter en artikel med samme indhold.

Stk. 2 og 3, der g\u00e5r p\u00e5 de erkl\u00e4ringer, der udstedes eller afgives i hjemlandet eller det senere opholdsland, i tilf\u00e6lde af at det i f\u00f8rste afsnit omhandlede dokument ikke kan opn\u00e5s i hjemlandet eller det senere opholdsland, er en sammenstilling af bestemmelserne desang\u00e5ende i flere direktiver, s\u00e5ledes at ethvert dokument, der alt efter omst\u00e5ndighederne kan kr\u00e6ves, er omfattet. I stk. 2 m\u00e5 der ud over bevis for, at visse betingelser med hensyn til h\u00e6derlighed er opfyldt, hvilket er et f\u00e6lles krav i alle de direktiver, der indeholder en s\u00e5dan bestemmelse, tilf\u00f8jes beviser for, at der ikke har foreligget konkurs⁽¹⁾, for god vandel⁽²⁾, samt for, at der ikke tidligere har v\u00e6ret iv\u00e6rksat sanktioner imod erhvervsud\u00f8veren af faglig eller administrativ art (f.eks. rettighedsfortabelse, udelukkelse fra erhvervet eller eksklusion)⁽³⁾. Det samme g\u00e6lder stk. 3.

Stk. 6 (frist for, hvor l\u00e6nge de i stk. 1, 2 og 3 omhandlede dokumenter er gyldige) er u\u00e4ndret i forhold til de best\u00e5ende bestemmelser. Stk. 5 vedkommer forsikringserkl\u00e4ringer.

(1) Direktiv 67/43/E\u00d8F.

(2) Direktiv 64/428/E\u00d8F.

(3) Direktiv 66/162/E\u00d8F.

Stk. 4 går på de erklæringer, der udstedes af banker som bevis for finansiell formåen, og som for tiden kræves for sektorerne i udvindingindustrien⁽¹⁴⁾, brancherne elektricitet, gas, vand og sanitære tjenester⁽¹⁵⁾ og efterforskning og udvinding af olie og naturgas⁽¹⁶⁾. Denne bestemmelse må udvides til at gælde de øvrige former for erhvervsvirksomhed.

Artikel 8

(Ændring af den generelle ordning)

Der er tale om at udvide bestemmelser i visse direktiver om overgangsforanstaltninger, for så vidt angår gensidig anerkendelse af beviser for finansiell formåen og beviser for, at den pågældende er sikret mod økonomiske følger af sit faglige ansvar, således at disse kommer til at gælde for den generelle ordning.

Artiklen 8 tager også sigte på at udvide den generelle ordning, således at den kommer til at omfatte sygeplejersker, f.eks. specialsygeplejersker, som ønsker at udøve deres erhverv i en anden medlemsstat, der for disse former for virksomhed kræver det eksamensbevis for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, der omhandles i direktiv 77/452/EØF om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje. Artikel 2 i direktiv 89/48/EØF og artikel 2 i direktiv 92/51/EØF udelukker nemlig de erhverv, der er omfattet af et særligt direktiv om anerkendelse af eksamensbeviser såsom direktiv 77/452/EØF. Disse sygeplejersker kan således kun påberåbe sig EF-traktatens artikel 48, 52 og 59, som fortolket af Domsstolen i dennes retspraksis, for at få anerkendt deres eksamensbeviser med henblik på udøvelse af deres erhverv. Sagen stiller sig anderledes for de andre erhverv, der er omfattet af særdirektiver om anerkendelse af eksamensbeviser.

Artikler 9 og 10

(Ajouurføring)

Ifølge artiklen 9 indføres der en komitologiprocedure for ændring af bestemmelserne i direktivets artikel 4 (erhvervserfaringskategorier) og af listerne i bilag A (fortegnelser over erhvervsvirksomhedsformer) med henblik på at lette deres ajouurføring i overensstemmelse med den tekniske og sociale udvikling.

Artiklen 10 optager komitologiproceduren i artikel 15, stk. 3, 4, 5, 6 og 7 i direktiv 92/51/EØF. Der er tale om det samme udvalg.

(14) Direktiv 64/428/EØF.

(15) Direktiv 66/162/EØF.

(16) Direktiv 69/82/EØF.

Artikel 11

(Koordinationsgruppen og de nationale myndigheder)

Artiklen udvider den ved direktiv 89/48/EØF og 92/51/EØF nedsatte koordinationsgruppes beføjelser til at omfatte nærværende direktiv. Den indeholder også den sædvanlige bestemmelse, ifølge hvilken medlemsstaterne er forpligtet til at udpege de myndigheder, der har til opgave at behandle sagerne vedrørende de i henhold til forslaget begunstigede.

Artikel 12

(Ophævelse)

Artiklen ophæver direktiverne om overgangsforanstaltninger og liberalisering hvis vigtigste bestemmelser er optaget i nærværende direktiv.

Artikel 13

(Beretninger)

Bestemmelsen er magen til en bestemmelse i direktiv 89/48/EØF og 92/51/EØF. De i artiklen omhandlede beretninger vil gøre det muligt at vurdere, hvorledes den indførte ordning virker.

Artikler 14 til og med 16

Der er tale om de sædvanlige afsluttende bestemmelser.

Forslag til
EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV
om en ordning for anerkendelse af eksamensbeviser
for de former for erhvervsvirksomhed, der er omfattet
af direktiverne om liberalisering og overgangsforanstaltninger,
og til supplerung af den generelle ordning for
anerkendelse af eksamensbeviser

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 49, artikel 57, stk. 1 og 2, første og tredje punktum, og artikel 66,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽²⁾,

i overensstemmelse med fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B, og

ud fra følgende betragtninger:

- 1) Enhver form for nationalitetsbegrundet forskelsbehandling med hensyn til etablering af tjenesteydelser er ifølge traktaten forbudt efter udløbet af overgangsperioden; visse bestemmelser i direktiverne inden for dette område er derfor blevet overflødige for gennemførelsen af reglen om behandling på lige fod med indlændinge, idet denne regel er stadfæstet i selve traktaten med umiddelbar virkning;
- 2) det vil dog være hensigtsmæssigt at opretholde visse bestemmelser i disse direktiver, der tager sigte på at lette den faktiske udøvelse af etableringsretten og den frie udveksling af tjenesteydelser, navnlig når de på nyttig vis nærmere angiver, hvorledes de traktathjemlede forpligtelser skal opfyldes;
- 3) med henblik på at lette udøvelsen af etableringsretten og den frie udveksling af tjenesteydelser for en række virksomhedsformer er der udstedt direktiver, der fastsætter overgangsforanstaltninger, som skal gælde, indtil eksamensbeviserne anerkendes gensidigt; ved direktiverne fastsættes det, at for at få adgang til de pågældende virksomhedsformer i de medlemsstater, der har lovreguleret disse, er det en tilstrækkelig betingelse rent faktisk at have udøvet den pågældende virksomhed i det land, man kommer fra, i et rimeligt langt og nærliggende tidsrum;
- 4) de vigtigste bestemmelser i nævnte direktiver bør afløses af nye bestemmelser i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Edinburgh vedrørende

⁽¹⁾ EFT nr. C ...

⁽²⁾ EFT nr. C ...

nærhedsprincippet, forenkling af EF-retten, navnlig Kommissionens genbehandling af ældre direktiver vedrørende erhvervskvalifikationer; de pågældende direktiver bør derfor ophæves;

- 5) det er nødvendigt at indføre passende procedurer for ajourføring af erhvervs-erfaringskategorierne og fortegnelserne over de former for erhvervsvirksomhed, de henviser til;
- 6) Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelse af mindst tre års varighed⁽³⁾ og Rådets direktiv 92/51/EØF af 18. juni 1992 om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser til supplerende af direktiv 89/48/EØF⁽⁴⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 95/43/EF⁽⁵⁾, finder ikke anvendelse på visse former for erhvervsvirksomhed, der omfattes af direktiverne inden for dette område; med hensyn til disse former for erhvervsvirksomhed bør der derfor indføres en ordning for anerkendelse af eksamensbeviser, der skal finde anvendelse på de former, der ikke er omfattet af direktiv 89/48/EØF og 92/51/EØF;
- 7) den almindelige ordning bør suppleres med en forpligtelse for medlemsstaterne til at anerkende de erklæringer om finansiel formåen, der udstedes af banker i de øvrige medlemsstater, samt erklæringer om forsikringer mod økonomiske følger af det faglige ansvar;
- 8) direktiv 89/48/EØF og 92/51/EØF bør ændres med henblik på lettelse af den frie bevægelighed for sygeplejersker, der ikke er i besiddelse af et af de eksamensbeviser, certifikater eller andre kvalifikationer, der er anført i artikel 3 i Rådets direktiv 77/452/EØF af 27. juni 1977 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, og om foranstaltninger, der skal lette den faktiske udøvelse af etableringsretten og den fri udveksling af tjenesteydelser⁽⁶⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse;
- 9) der bør jævnligt aflægges beretning, for at det kan overvåges, hvorledes nærværende direktiv virker;
- 10) nærværende direktiv berører ikke anvendelsen af traktatens artikel 48, stk. 4, og artikel 55 -

(3) EFT nr. L 19 af 24.1.1989, s. 16.

(4) EFT nr. L 209 af 24.7.1992, s. 25.

(5) EFT nr. L 184 af 3.8.1995, s. 21.

(6) EFT nr. L 176 af 15.7.1977, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV

AFSNIT I Anvendelsesområde

Artikel 1

1. Medlemsstaterne træffer de i nærværende direktiv fastsatte foranstaltninger, for så vidt angår etablering på deres område af de i afsnit I i de almindelige planer⁽⁷⁾ nævnte fysiske personer og selskaber, i det følgende benævnt begunstigede, samt vedrørende disse personers og selskabers tjenesteydelser inden for de former for virksomhed, som er anført i bilag A.
2. Nærværende direktiv finder anvendelse på de i bilag A anførte former for virksomhed, som en medlemsstats statsborgere ønsker at udøve som selvstændige erhvervsdrivende eller lønmodtagere i et værtsland.

Artikel 2

De medlemsstater, hvor adgang til og udøvelse af en af de i bilag A anførte former for virksomhed er afhængig af, at visse kvalifikationsbetingelser er opfyldt, sørger for, at en begunstiget, som anmoder herom, før han etablerer sig eller påbegynder udøvelse af en midlertidig virksomhed, underrettes om, hvilke bestemmelser der gælder for det erhverv, han agter at udøve.

AFSNIT II Tillægsforanstaltning til anerkendelse af eksamensbeviser

Artikel 3

1. Med forbehold af artikel 4 kan en medlemsstat ikke på grund af manglende kvalifikationer nægte en statsborger i en medlemsstat adgang til at optage eller udøve en af de i bilag A, første del, anførte former for virksomhed på lige fod med indenlandske statsborgere, uden at have foretaget en sammenlignende undersøgelse af de fagkundskaber, der fremgår af de eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, den pågældende har erhvervet med henblik på at udøve samme virksomhed andetsteds i EF, og dem, der kræves ifølge de nationale bestemmelser. Kan det ved den sammenlignende undersøgelse af eksamensbeviserne konstateres, at de kundskaber og færdigheder, som fremgår af et eksamensbevis, der er udstedt af en anden medlemsstat, svarer til dem, der kræves ifølge de nationale bestemmelser, kan medlemsstaten ikke nægte indehaveren ret til at udøve den pågældende virksomhed. Fremgår det derimod af sammenligningen, at kundskaberne og færdighederne kun delvis svarer til hinanden, skal medlemsstaten give ansøgeren mulighed for at godtgøre, at han har erhvervet de manglende kundskaber og færdigheder.

⁽⁷⁾ EFT nr. 2 af 15.1.1962, s. 32/62 og 36/62.

2. Proceduren for behandling af en ansøgning om anerkendelse i henhold til stk. 1 skal gennemføres hurtigst muligt og afsluttes med en begrundet beslutning fra værtslandets kompetente myndighed senest fire måneder, efter at den pågældende har forelagt den fuldstændige ansøgning. Beslutningen, eller mangelen på samme, kan indbringes for de nationale domstole.

AFSNIT III

Anerkendelse af erhvervskvalifikationer på grundlag af erhvervserfaring, der er opnået i en anden medlemsstat

Artikel 4

Er i en medlemsstat adgang til eller udøvelse af en af de i bilag A anførte former for virksomheder afhængig af besiddelse af almene, forretningsmæssige eller faglige kundskaber og færdigheder, anerkender medlemsstaten som tilstrækkeligt bevis for disse kundskaber og færdigheder den faktiske udøvelse af den pågældende virksomhed i en anden medlemsstat. Denne udøvelse skal være sket på følgende måde, når virksomheden er anført i bilag A.

1. For de i liste I anførte former for virksomhed:

- a) enten i seks på hinanden følgende år som selvstændig eller som bedriftsleder
- b) eller i tre på hinanden følgende år som selvstændig eller som bedriftsleder, såfremt den begunstigede godtgør at have fået en forudgående uddannelse inden for den pågældende virksomhedsform på mindst tre år, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende
- c) eller i tre på hinanden følgende år som selvstændig, såfremt den begunstigede godtgør at have udøvet den pågældende virksomhed i mindst fem år som lønmodtager
- d) eller i fem på hinanden følgende år i ledende stillinger, heraf mindst tre år i stillinger med tekniske opgaver og med ansvar for mindst en af bedriftens afdelinger, såfremt den begunstigede godtgør at have fået en forudgående uddannelse inden for den pågældende virksomhedsform på mindst tre år, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende.

I de i litra a) og c) omhandlede tilfælde må virksomheden ikke være ophørt mere end ti år forud for datoen for indgivelse af den i artikel 6 omhandlede ansøgning.

2. For de i liste II anførte former for virksomhed:

- a) enten i seks på hinanden følgende år som selvstændig eller som bedriftsleder

- b) eller:
 - i tre på hinanden følgende år som selvstændig eller som bedriftsleder, såfremt den begunstigede godtgør at have modtaget en forudgående uddannelse inden for den pågældende virksomhedsform på mindst tre år, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende, eller
 - i fire på hinanden følgende år som selvstændig eller som bedriftsleder, såfremt den begunstigede godtgør at have fået en forudgående uddannelse inden for den pågældende virksomhedsform på mindst to år, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende
- c) eller i tre på hinanden følgende år som selvstændig eller som bedriftsleder, såfremt den begunstigede godtgør at have udøvet den pågældende virksomhed i mindst fem år som lønmodtager
- d) eller:
 - i fem på hinanden følgende år som lønmodtager, såfremt den begunstigede godtgør at have fået en forudgående uddannelse inden for den pågældende virksomhedsform på mindst tre år afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende, eller
 - i seks på hinanden følgende år som lønmodtager, såfremt den begunstigede godtgør at have fået en forudgående uddannelse inden for den pågældende virksomhedsform på mindst to år afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende.

I de i litra a) og c) omhandlede tilfælde må virksomheden ikke være ophørt mere end ti år forud for datoen for indgåelse af den i artikel 6 omhandlede ansøgning.

3. For de i liste III anførte former for virksomhed:

- a) enten i seks på hinanden følgende år som selvstændig eller som bedriftsleder
- b) eller i tre på hinanden følgende år som selvstændig eller som bedriftsleder, såfremt den begunstigede godtgør at have modtaget en forudgående uddannelse inden for den pågældende virksomhedsform på mindst tre år afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende
- c) eller i tre på hinanden følgende år som selvstændig, såfremt den begunstigede godtgør at have udøvet den pågældende virksomhed i mindst fem år.

I de i litra a) og c) omhandlede tilfælde må virksomheden ikke være ophørt mere end ti år forud for datoen for indgivelse af den i artikel 6 omhandlede ansøgning.

4. For de i liste IV anførte former for virksomhed:

- a) enten i fem på hinanden følgende år som selvstændig eller som bedriftsleder
- b) eller i to på hinanden følgende år som selvstændig eller som bedriftsleder, såfremt den begunstigede godtgør at have fået en forudgående uddannelse inden for den pågældende virksomhedsform på mindst tre år, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende
- c) eller i tre på hinanden følgende år som selvstændig eller som bedriftsleder, såfremt den begunstigede godtgør at have fået en forudgående uddannelse inden for den pågældende virksomhedsform på mindst to år, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende
- d) eller i to på hinanden følgende år som selvstændig eller som bedriftsleder, såfremt den begunstigede godtgør at have udøvet den pågældende virksomhed i mindst tre år som lønmodtager
- e) eller i tre på hinanden følgende år som arbejdstager, såfremt den begunstigede godtgør at have fået en forudgående uddannelse inden for den pågældende virksomhedsform på mindst to år, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende.

5. For de i liste V anførte former for virksomhed:

- a) i tre år som selvstændig eller som bedriftsleder, på betingelse af at den pågældende virksomhed ikke er ophørt mere end to år forud for datoen for indgivelse af den i artikel 6 omhandlede ansøgning, medmindre værtslandet indrømmer sine statsborgere en længere afbrydelse af deres erhvervsvirksomhed
- b) i tre år som selvstændig eller som bedriftsleder, på betingelse af at den pågældende virksomhed ikke er ophørt mere end to år forud for datoen for indgivelse af den i artikel 6 omhandlede ansøgning.

6. For de i liste VI anførte former for virksomhed:

- a) enten i tre på hinanden følgende år som selvstændig eller som bedriftsleder

- b) eller i to på hinanden følgende år som selvstændig eller som bedriftsleder, såfremt den begunstigede godtgør at have fået en forudgående uddannelse inden for den pågældende virksomhedsform afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende
- c) eller i to på hinanden følgende år som selvstændig eller som bedriftsleder, såfremt den begunstigede godtgør at have udøvet den pågældende virksomhed i mindst tre år som lønmodtager, eller
- d) i tre på hinanden følgende år som lønmodtager, såfremt den begunstigede godtgør at have fået en forudgående uddannelse inden for den pågældende virksomhedsform afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende.

I de i litra a) og c) omhandlede tilfælde må virksomheden ikke være ophørt mere end ti år forud for datoen for indgivelse af den i artikel 6 omhandlede ansøgning.

Artikel 5

Som leder af en bedrift, jf. artikel 4, anses erhverv, der i et industri- eller handelsforetagende inden for den tilsvarende faglige branche har virket:

- a) som bestyrer af en bedrift eller en filial
- b) som stedfortræder for indehaveren eller bestyreren af en bedrift, såfremt denne stilling er forbundet med et ansvar svarende til det, der påhviler den repræsenterende indehaver eller bestyrer
- c) eller i en overordnet stilling med forretningsmæssige opgaver og med ansvar for mindst en af bedriftens afdelinger.

Artikel 6

Bevis for, at de i artikel 4 opstillede betingelser er opfyldt, fremgår af en erklæring, der udstedes af den kompetente myndighed eller det kompetente organ i hjemlandet eller det seneste opholdsland, og som den pågældende skal fremlægge til støtte for sin ansøgning om tilladelse til at udøve den eller de pågældende former for virksomhed i værtslandet.

AFSNIT IV

Anerkendelse af andre erhvervskvalifikationer, der er erhvervet i en anden medlemsstat

Artikel 7

1. Kræver en medlemsstat af egne statsborgere som betingelse for adgang til en af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede former for virksomhed bevis for hæderlighed og bevis for, at de ikke tidligere har været erklæret konkurs, eller blot et af disse beviser, skal

denne stat for de øvrige medlemsstaters statsborgere som tilstrækkeligt bevis godkende en straffeattest eller, i mangel heraf, et tilsvarende dokument udstedt af en kompetent retlig eller administrativ myndighed i hjemlandet eller det seneste opholdsland, hvorefter det fremgår, at disse krav er opfyldt.

2. Stiller et værtsland til egne statsborgere som betingelse for adgang til en af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede former for virksomhed visse krav om hæderlighed, om at der ikke tidligere har foreligget konkurs, om god vandel og om fremlæggelse af bevis for, at der ikke tidligere har været iværksat sanktioner imod dem af faglig eller administrativ art, f.eks. rettighedsfortabelse, udelukkelse fra erhvervet eller eksklusion, og kan bevis herfor ikke tilvejebringes ved det i stk. 1 omhandlede dokument, skal denne stat som tilstrækkelige bevis for statsborgere i de øvrige medlemsstater godkende en erklæring udstedt af en kompetent retlig eller administrativ myndighed i hjemlandet eller det seneste opholdsland, hvorefter det fremgår, at disse krav er opfyldt. Erklæringen skal vedrøre de forhold, som tages i betragtning i værtslandet.
3. Udsteder hjemlandet eller det seneste opholdsland ikke det i stk. 1 omhandlede dokument eller den i stk. 2 omhandlede erklæring, kan en under ed afgivet erklæring træde i stedet for disse - eller i de medlemsstater, hvor en sådan ikke findes, en erklæring på tro og love - som den pågældende afgiver for en kompetent retlig eller administrativ myndighed eller i påkommende tilfælde en notar fra hjemlandet eller det seneste opholdsland, der udsteder en erklæring til bekræftelse af edsafleggelsen eller erklæringen på tro og love. Erklæringen om, at der ikke tidligere har foreligget konkurs, kan ligeledes afgives over for et kompetent fagligt organ i hjemlandet eller det seneste opholdsland.
4. Skal der i værtslandet føres bevis for den finansielle formåen, betragter denne stat erklæringer udstedt af banker i hjemlandet eller i det seneste opholdsland som ligestillede med erklæringer, der udstedes på dens eget område.
5. Stiller en medlemsstat til egne statsborgere som betingelse for adgang til eller udøvelse af en af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede former for virksomhed krav om, at der føres bevis for, at de er forsikret mod de økonomiske følger af deres faglige ansvar, anerkender denne stat erklæringer udstedt af forsikringsselskaber i de øvrige medlemsstater som ligestillede med erklæringer, der udstedes på dens eget område. I erklæringen skal det angives, at assurandøren har efterkommet de love og bestemmelser, som er gældende i værtslandet, for så vidt angår garantiens indhold og omfang.
6. De i stk. 1, 2, 3 og 5 omhandlede dokumenter må ved fremlæggelsen ikke være ældre end tre måneder.

AFSNIT V
Tillæg til den generelle ordning for anerkendelse af eksamensbeviser

Artikel 8

1. I direktiv 89/48/EØF foretages følgende ændringer:

a) I artikel 2 indsættes som stk. 3:

"Uanset bestemmelsen i foregående stykke finder nærværende direktivs bestemmelser anvendelse, når en sygeplejerske, der ikke er i besiddelse af et af de eksamensbeviser, certifikater eller andre kvalifikationsbeviser, der er anført i artikel 3 i Rådets direktiv 77/452/EØF^(*), ønsker at udøve virksomhed i en anden medlemsstat som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje som defineret i artikel 1 i direktiv 77/452/EØF.

(*) EFT nr. L 176 af 15.7.1977, s. 1."

b) I artikel 6 indsættes som stk. 5 og 6:

"5. Skal der i værtslandet i forbindelse med adgang til eller udøvelse af et lovreguleret erhverv føres bevis for den finansielle formåen, betragter denne stat erklæringer udstedt af banker i hjemlandet eller i det seneste opholdsland som ligestillede med erklæringer, der udstedes på dens eget område.

6. Stiller en medlemsstat til egne statsborgere som betingelse for adgang til eller udøvelse af et lovreguleret erhverv krav om, at der føres bevis for, at de er forsikret mod de økonomiske følger af deres faglige ansvar, anerkender denne stat erklæringer udstedt af forsikringsselskaber i de øvrige medlemsstater som ligestillede med erklæringer, der udstedes på dens eget område. I erklæringen skal det angives, at assurandøren har efterkommet de love og bestemmelser, som er gældende i værtslandet, for så vidt angår garantiens indhold og omfang. Erklæringen må ved fremlæggelsen ikke være ældre end tre måneder."

2. I direktiv 92/51/EØF foretages følgende ændringer:

a) I artikel 2 indsættes som stk. 3:

"Uanset bestemmelsen i foregående stykke finder nærværende direktivs bestemmelser anvendelse, når en sygeplejerske, der ikke er i besiddelse af et af de eksamensbeviser, certifikater eller andre kvalifikationsbeviser, der er anført i artikel 3 i Rådets direktiv 77/452/EØF^(*), ønsker at udøve virksomhed i en anden medlemsstat som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje som defineret i artikel 1 i direktiv 77/452/EØF.

(*) EFT nr. L 176 af 15.7.1977, s. 1."

b) I artikel 10 indsættes som stk. 5 og 6:

- "5. Skal der i værtslandet i forbindelse med adgang til eller udøvelse af et lovreguleret erhverv føres bevis for den finansielle formåen, betragter denne stat erklæringer udstedt af banker i hjemlandet eller i det seneste opholdsland som ligestillede med erklæringer, der udstedes på dens eget område.
6. Stiller en medlemsstat til egne statsborgere som betingelse for adgang til eller udøvelse af et lovreguleret erhverv krav om, at der føres bevis for, at de er forsikret mod de økonomiske følger af deres faglige ansvar, anerkender denne stat erklæringer udstedt af forsikringsselskaber i de øvrige medlemsstater som ligestillede med erklæringer, der udstedes på dens eget område. I erklæringen skal det angives, at assurandøren har efterkommet de love og bestemmelser, som er gældende i værtslandet, for så vidt angår garantiens indhold og omfang. Erklæringen må ved fremlæggelsen ikke være ældre end tre måneder."

AFSNIT VI

Proceduremæssige bestemmelser

Artikel 9

Artikel 4 og listerne i bilag A kan ændres efter proceduren i artikel 10.

Artikel 10

Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 3, i direktiv 92/51/EØF, og som består af repræsentanter for medlemsstaterne og har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med den af udvalget afgivne udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om disse foranstaltninger. I så fald udsætter Kommissionen gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i et tidsrum på to måneder.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i tredje afsnit.

Kommissionen underretter den pågældende medlemsstat om beslutningen og sørger i påkommende tilfælde for, at den således ændrede fortegnelse offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne udpeger inden for den i artikel 14 fastsatte frist de myndigheder og organer, der har beføjelse til at udstede de i artikel 6 og 7, stk. 1, 2 og 3 omhandlede erklæringer, og underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.
2. Den i henhold til artikel 9, stk. 2, i direktiv 89/48/EØF nedsatte koordinationsgruppe har også til opgave
 - at lette gennemførelsen af nærværende direktiv
 - at indsamle alle relevante oplysninger om direktivets gennemførelse i medlemsstaterne.

AFSNIT VII Afsluttende bestemmelser

Artikel 12

1. De i bilag B anførte direktiver ophæves.
2. Henvisningerne til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til nærværende direktiv.

Artikel 13

Fra den 1. januar 1999 fremsender medlemsstaterne hvert andet år en beretning til Kommissionen om anvendelsen af den indførte ordning.

Beretningen skal ud over almindelige bemærkninger også indeholde en statistisk oversigt over de afgørelser, der er truffet, samt en beskrivelse af de vigtigste problemer, som anvendelsen af dette direktiv har medført.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne vedtager de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv inden den 1. januar 1999. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor-
skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 15

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fælles-
skabers Tidende.

Artikel 16

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand

BILAG A

Første del

Virksomhed i forbindelse med erhvervserfaringskategorierne

Liste I

(klasser, der er omfattet af følgende direktiver: 64/427/EØF, som ændret ved direktiv 69/77/EØF, 68/366/EØF, 75/368/EØF, 75/369/EØF)

I

Direktiv 64/427/EØF

(det tilsvarende liberaliseringsdirektiv har nr. 64/429/EØF)

NICE-nomenklaturen (svarende til CII-klasse 23-40)

Klasse 23	Tekstilindustri
232	Tilvirkning af tekstile grundstoffer på uldforarbejdningsmaskiner
233	Tilvirkning af tekstile grundstoffer på bomuldsforarbejdningsmaskiner
234	Tilvirkning af tekstile grundstoffer på silkeforarbejdningsmaskiner
235	Tilvirkning af tekstile grundstoffer på hør- og hampforarbejdningsmaskiner
236	Anden tekstilfiberindustri (jute, hårdfibre etc.), rebslageri
237	Trikotage og strikvarer
238	Tekstilforædling
239	Anden tekstilindustri
Klasse 24	Fremstilling af sko, beklædning og hvidevarer
241	Seriefremstilling af sko (undtagen gummi- og træsko)
242	Reparation af sko og håndskomageri
243	Tilvirkning af beklædning og linned (undtagen buntmageri)
244	Fremstilling af hvidevarer
245	Buntmageri
Klasse 25	Træ- og korkindustri (undtagen møbelfremstilling)
251	Savværker og træbearbejdning
252	Fremstilling af halvfabrikata af træ
253	Seriefremstilling af byggeelementer af træ og parket
254	Fremstilling af træemballage
255	Fremstilling af andre trævarer (undtagen møbler)
259	Fremstilling af strå-, kurve-, kork-, flet- og børstenbindervarer
Klasse 26	260 Træmøbelindustri
Klasse 27	Papir- og papirvareindustri
271	Fremstilling af træmasse og cellulose, papir og pap
272	Forarbejdning af papir og pap
Klasse 28	280 Trykkeri- og forlagsvirksomhed samt beslægtet industri

Klasse 29	Læderindustri
291	Tilvirkning af læder (garveri og pelsberedning)
292	Fremstilling af lædervarer
ex Klasse 30	Gummi- og kunststofindustri, kemisk fiberindustri, stivelsesindustri
301	Forarbejdning af gummi og asbest
302	Forarbejdning af kunststoffer
303	Produktion af kemiske fibre
ex Klasse 31	Kemisk industri
311	Fremstilling af kemiske grundstoffer og fremstilling af disse produkter med tilstødende videreforarbejdning
312	Specialiseret fremstilling af kemiske produkter, fortrinsvis til anvendelse i industri og landbrug (her tilføjes: fremstilling af industrielle fedtstoffer og olie med vegetabilsk og animalsk oprindelse indbefattet (i gruppe 312 CITI))
313	Specialiseret fremstilling af kemiske produkter, fortrinsvis til privat forbrug og forvaltninger (her udgår fremstillingen af medicinske og farmaceutiske produkter (ex gruppe 319 CITI))
Klasse 32	320 Mineralolieindustri
Klasse 33	Fremstilling af ikke-metalliske mineralprodukter
331	Teglværker
332	Glasindustri
333	Fremstilling af stentøj, finkeramiske og ildfaste produkter
334	Fremstilling af cement, forarbejdning af kalk og gips
335	Fremstilling af bygningsmaterialer og materialer til offentlige arbejder af beton og gips samt af asbestcementvarer
339	Be- og forarbejdning af natursten samt fremstilling af andre ikke-metalliske mineralprodukter
Klasse 34	Jern- og metalværker
341	Jern- og stålværker (ifølge EKSF-traktaten inkl. koksværker)
342	Produktion af stålrør
343	Rørtrækningsforetagender og koldvalseværker
344	Fremstilling og første tilvirkning af ikke-jernholdige metaller
345	Støberier for jernholdige og ikke-jernholdige metaller
Klasse 35	Jern- og metalvareindustri (undtagen maskiner og transportmidler)
351	Smedier, presse- og hammerværker
352	Stålforgivning og overfladeforædling
353	Fremstilling af stål- og let metalkonstruktioner
354	Bygning af kedler og beholdere
355	Fremstilling af jern-, blik- og metalvarer, undtagen elektrisk materiel
359	Forskellige mekaniske virksomheder

Klasse 36	Maskinindustri
361	Fremstilling af landbrugsmaskiner og traktorer
362	Fremstilling af kontormaskiner
363	Fremstilling af metalbearbejdningmaskiner, anordninger til maskiner og maskinværktøj
364	Fremstilling af tekstilmaskiner og tilbehør samt symaskiner
365	Fremstilling af maskiner og apparater til nærings- og nydelsesmiddelindustrien, den kemiske og beslægtede industri
366	Fremstilling af bjergværks- og valseværksindretninger, bjergværksmaskiner, støberimaskiner, entreprenørmateriel, hejsemateriel og transportører
367	Fremstilling af tandhjul, gear, rullelejer og andre drivelementer
368	Fremstilling af maskiner til andre bestemte industrigrene
369	Fremstilling af andre maskinbygningsprodukter
Klasse 37	Elektroindustri
371	Fremstilling af isolerede elektrokabler, -ledninger og -tråd
372	Fremstilling af elektromotorer, -generatorer og -transformatorer samt af kontakt- og installationsapparatur
373	Fremstilling af industrielt elektroudstyr
374	Bygning af fjernmeldeudstyr, fremstilling af målere, måle- og reguleringsudstyr og elektromedicinsk udstyr o.l.
375	Fremstilling af radio- og fjernsynsmodtagere, elektroakustisk udstyr og indretninger samt af elektroniske apparater og elektroniske anlæg
376	Fremstilling af elektriske husholdningsartikler
377	Fremstilling af lamper og belysningsartikler
378	Fremstilling af batterier og akkumulatorer
379	Reparation, montage og teknisk installation af elektrotekniske produkter)
ex Klasse 38	Transportmiddelindustri
383	Bygning af motorkøretøjer og disses enkeltdele
384	Motorkøretøjs- og cykelreparationsværksteder
385	Fremstilling af motorcykler og cykler og disses enkeltdele
389	Anden transportmiddelindustri
Klasse 39	Anden fremstillingsvirksomhed
391	Fremstilling af finmekaniske produkter
392	Fremstilling af medicinmekaniske og ortopædisk-mekaniske produkter (undtagen ortopædisk fodtøj)
393	Fremstilling af optisk og fotografisk udstyr
394	Fremstilling og reparation af ure
395	Fremstilling af smykker og guldsmedevarer, bearbejdning af ædelstene
396	Fremstilling og reparation af musikinstrumenter
397	Fremstilling af legetøj og sportsartikler
399	Øvrige grene inden for de be- og forarbejdende erhverv

- fra ikke faste anlæg på overdækkede markedspladser samt fra ikke overdækkede markedspladser
- b) de former for virksomhed, der er omfattet af allerede vedtagne overgangsforanstaltninger, men som udtrykkeligt udelukker eller ikke nævner disse virksomhedsformer uden fast forretningssted

Liste II

(direktiv 82/470/EØF, artikel 6, stk. 3)

CITI-nomenklaturen gruppe 718 og 720

De pågældende former for virksomhed består særligt i:

- at tilrettelægge, tilbyde og sælge til fast pris eller mod provision begrænsede arrangementer i forbindelse med en rejse eller et ophold eller at koordinere sådanne (transport, overnatning, forplejning, udflugter, osv.), uanset rejsens motiv. (Artikel 2, punkt B, litra a))

Liste III

(direktiv 82/489/EØF)

ex 855 Frisørssaloner (bortset fra pedicurevirksomhed og fagskoler for skønhedspleje)

Liste IV

(direktiv 82/470/EØF, artikel 6, stk. 1)

CITI-nomenklaturen gruppe 718 og 720:

De pågældende former for virksomhed består særligt i:

- at optræde som mellemed mellem fragtførerne inden for de forskellige transportformer og afsendere eller modtagere af gods, samt at træffe forskellige hermed forbundne dispositioner:
 - aa) for ordregivernes regning at afslutte kontrakter med fragtførerne
 - bb) at vælge den transportform, det firma og den rute, der skønnes mest fordelagtig for ordregiveren
 - cc) at sørge for den praktiske tilrettelæggelse af transporten (for eksempel den for transporten nødvendige emballage); at udøve forskellige biaktiviteter under transporten (for eksempel at sikre forsyningen af is til kølevogne)
 - dd) at ordne de med transporten forbundne formaliteter, såsom udfærdigelse af fragtbreve; at gruppere og sortere forsendelserne

- ee) at koordinere de enkelte transportetaper: transit, videreforsendelse og omladning samt forskellige afsluttende aktiviteter
- ff) henholdsvis at fremskaffe fragter til transportvirksomhederne og transportmuligheder for afsendere og modtagere af gods
- at beregne transportomkostningerne og kontrollere afregningen heraf
- at foretage visse henvendelser, permanent eller lejlighedsvis, i en reders eller en søtransportvirksomheds navn og for dennes regning (til havnemyndigheder, skibsprovi-
anteringsfirmaer osv.)

(Virksomhed, der omhandles i artikel 2, punkt A, litra a), b) eller d))

Liste V

(direktiv 70/523/EØF, direktiv 64/222/EØF)

a)

Direktiv 70/523/EØF

Selvstændig erhvervsvirksomhed inden for engroshandelen med kul og formidlervirksomhed inden for kulsektoren (**CIT-nomenklaturen** ex gruppe 6112)

b)

Direktiv 64/222/EØF

(liberaliseringsdirektiv 64/224/EØF)

1. Erhvervsvirksomhed som formidler, der har til opgave på grundlag af et eller flere hverv at forberede eller afslutte handler i en andens navn og for en andens regning
2. Erhvervsvirksomhed som formidler, der uden vedvarende at have dette til opgave, formidler kontakt mellem personer, som ønsker at afslutte kontrakter umiddelbart med hinanden, forbereder disses handler eller medvirker ved deres afslutning
3. Erhvervsvirksomhed som formidler, der i eget navn, og for en andens regning afslutter handler
4. Erhvervsvirksomhed som formidler, der for en andens regning afholder engros-handelsauktioner
5. Erhvervsvirksomhed som formidler, som går fra dør til dør for at optage ordrer
6. Tjenesteydelser, der udføres erhvervsmæssigt af en ikke-selvstændig formidler, der står i tjenesteforhold til én eller flere handels-, industri- eller håndværksvirksomheder.

Liste VI

Direktiv 68/364/EØF, 68/368/EØF, 75/368/EØF, 75/369/EØF, 82/470/EØF

1

Direktiv 68/364/EØF
(liberaliseringsdirektiv 68/363/EØF)

ex CITI-gruppe 612 Detailhandelen

Undtagne erhverv:

- 012 Udlejning af landbrugsmaskiner
- 640 Handel med og udlejning af fast ejendom
- 713 Udlejning af automobiler, køretøjer og heste
- 718 Udlejning af jernbanevogne og -vagoner
- 839 Udlejning af maskiner til handelsforetagender
- 841 Udlejning af biografteaterpladser og udlejning af film
- 842 Udlejning af teaterpladser og udlejning af teaterudstyr
- 843 Udlejning af skibe og både, cykler og automater
- 853 Udlejning af møblerede værelser
- 854 Udlejning af hvidevarer
- 859 Udlejning af klæder

2

68/368/EØF
(liberaliseringsdirektiv 68/367/EØF)

CITI-nomenklaturen

ex CITI-hovedgruppe 85:

1. Restaurations- og udskækningsvirksomhed (CITI-gruppe 852)
2. Hotel- og campingpladsvirksomhed (CITI-gruppe 853)

3

75/368/EØF (artikel 7)

Alle former for virksomhed i bilaget til direktiv 75/368/EØF bortset fra dem, der er anført i direktivets artikel 5 (liste I, nr. 3, i nærværende direktiv)

CITI-nomenklaturen

- ex 62 Banker og andre pengeinstitutter
- ex 620 Patentbureauer og foretagender til udbetaling af afgifter

ex 71	Transport
ex 713	Vedligeholdelse af andet materiel til personbefordring ad landevej (f.eks. biler, rutebiler, hyrevogne)
ex 719	Drift af rørledninger til fremføring af flydende kulbrinter og andre flydende kemiske stoffer
ex 82	Tjenesteydelser til offentligheden
827	Biblioteker, museer, botaniske og zoologiske haver
ex 84	Forlystelser, sport m.m.
843	Forlystelser og sport ikke andetsteds anført
	- Sportsvirksomhed (sportspladser, arrangering af sportsstævner osv.), undtagen sportsinstruktører
	- Spillevirksomhed (væddeløbsstalde, spillebaner, væddeløbsbaner osv.)
	- Andre forlystelser (cirkus, forlystelsesparker og anden underholdning osv.)
ex 85	Personlige tjenesteydelser
ex 851	Hushjælp
ex 855	Skønhedspleje og manicurevirksomhed, bortset fra pedicurevirksomhed, fagskoler for skønhedspleje og frisører
ex 859	Personlige tjenesteydelser ikke andetsteds anført, bortset fra idrætsmassage og paramedicinsk massage samt bjergførervirksomhed, omgrupperet som følger:
	- desinfektion og bekæmpelse af skadedyr
	- udlejning af klæder og opbevaring
	- ægteskabsbureauer og tilsvarende virksomhed
	- virksomhed, der har karakter af sandsiger- og spådomsvirksomhed
	- tjenesteydelser inden for hygiejne og dertil knyttet virksomhed
	- begravellesvæsen og vedligeholdelse af kirkegårde
	- rejseledere og turisttolke

4

75/369/EØF (artikel 5)

Følgende former for erhvervsvirksomhed uden fast forretningssted:

a) køb og salg af varer

- ved omførsel (ex CITI-gruppe 612)
- fra ikke faste anlæg på overdækkede markedspladser samt fra ikke overdækkede markedspladser

b) de former for virksomhed, der er omfattet af allerede vedtagne overgangsforanstaltninger, men som udtrykkeligt udelukker eller ikke nævner disse virksomhedsformer uden fast forretningssted.

(Former for virksomhed, der er nævnt i artikel 2, punkt A, litra c) eller e), punkt B, litra b), punkt C eller D)

- at udleje jernbanevogne til personbefordring eller godstransport
- at optræde som mellemlid ved køb, salg eller leje af fartøjer
- at udarbejde, forhandle og afslutte kontrakter vedrørende befordring af emigranter
- for deponentens regning at modtage alle former for genstande og varer, uanset om disse er underlagt toldbehandling, til opbevaring i toldoplæg, pakhuse, møbelopbevaringsmagasiner, kølehuse, siloer, osv.
- til deponenten at udstede et dokument vedrørende den genstand eller vare, som er modtaget til opbevaring
- at stille folde, foder og salgssteder til rådighed for kvæg under midlertidig opstaldning, enten før salget eller i transit til eller fra et marked
- at udføre kontrol eller teknisk besigtigelse af motorkøretøjer
- at måle og veje varer.

Bilag A

Andel del

Andre former for virksomhed end dem, der omhandles i første del

1

Direktiv 63/261/EØF, 63/262/EØF, 65/1/EØF, 67/530/EØF, 67/531/EØF,
67/532/EØF, 68/192/EØF, 68/415/EØF og 71/18/EØF

CITI-nomenklaturen

Klasse ex 01 Landbrug

- a) almindeligt landbrug, herunder vinavl, frugtavl, frøavl, gartneribrug, blomster- og pryd-
planteavl, herunder drivshusgartneri
- b) kvægavl, fjerkræavl, kaninavl, pelsdyrav, og forskellig dyreavl; biavl; produktion af
kød, mælk, uld, skind og pelsværk, æg og honning
- c) arbejde inden for landbrug, dyreavl og havebrug, som udføres på akkord eller på
kontrakt.

2

Direktiv 63/607/EØF
(Film)

3

Direktiv 64/223/EØF
CITI-nomenklaturen

ex 611

Engroshandelen (bortset fra engroshandelen med lægemidler og farma-
ceutiske produkter, med giftstoffer og sygdomsfremkaldende stoffer
samt engroshandelen med kul)

4

Direktiv 64/428/EØF
NICE-nomenklaturen

Gruppe

Klasse 11	Udvinding og bearbejdelse af faste brændstoffer
111	Udvinding og bearbejdelse af stenkul
112	Udvinding og bearbejdelse af brun- og begkul
Klasse 12	Udvinding af malm
121	Udvinding af jernmalm
122	Udvinding af ikke-jernholdig malm og dermed sammenhængende virk-
somhed

- 68/415/EØF : Rådets direktiv af 20. december 1968 om adgangen for landbrugere, der er statsborgere i en medlemsstat og etableret i en anden medlemsstat, til at få forskellige former for støtte.
- 69/82/EØF : Rådets direktiv af 13. marts 1969 om gennemførelse af etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser for selvstændig virksomhed med hensyn til efterforskning og udvinding af olie og naturgas (ex hovedgruppe 13 CITI).
- 70/451/EØF : Rådets direktiv af 29. september 1970 om gennemførelsen af etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser for selvstændige erhvervsdrivende med hensyn til filmproduktion.
- 70/522/EØF : Rådets direktiv af 30. november 1970 om gennemførelsen af etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser for selvstændig erhvervsvirksomhed inden for engroshandelen med kul og for formidlervirksomhed inden for kulsektoren (ex CITI-gruppe 6112).
- 71/18/EØF : Rådets direktiv af 16. december 1970 om de nærmere regler for gennemførelsen af etableringsfrihed inden for selvstændig erhvervsvirksomhed med tilknytning til landbrug og gartneri.

Andet del: Direktiver, der omfatter gennemførelsesbestemmelser

- 64/222/EØF : Rådets direktiv af 25. februar 1964 om de nærmere overgangsforanstaltninger inden for følgende erhvervsområder: Engroshandel og formidlervirksomhed inden for handel, industri og håndværk.
- 64/427/EØF : Rådets direktiv af 7. juli 1964 om de nærmere overgangsforanstaltninger for selvstændig erhvervsvirksomhed inden for de be- og forarbejdende erhverv under CITI-hovedgrupperne 23-40 (industri og håndværk), som ændret ved direktiv 69/77/EØF: Rådets direktiv af 4. marts 1969.
- 68/364/EØF : Rådets direktiv af 15. oktober 1968 om de nærmere overgangsforanstaltninger for selvstændig erhvervsvirksomhed inden for detailhandelen (ex CITI-gruppe 612).
- 68/366/EØF : Rådets direktiv af 15. oktober 1968 om de nærmere overgangsforanstaltninger for selvstændig erhvervsvirksomhed inden for nærings- og nydelsesmiddelindustrien og fremstillingen af drikkevarer (CITI-hovedgrupperne 20 og 21).

68/368/EØF

Rådets direktiv af 15. oktober 1968 om de nærmere overgangsforanstaltninger for selvstændig erhvervsvirksomhed inden for de personlige tjenesteydelser (ex CITI-hovedgruppe 85): 1. Restaurations- og udskækningsvirksomhed (CITI-gruppe 852) 2. Hotel- og campingpladsvirksomhed (CITI-gruppe 853).

70/523/EØF

Rådets direktiv af 30. november 1970 om de nærmere overgangsforanstaltninger for selvstændig erhvervsvirksomhed inden for engros-handelen med kul og for formidlervirksomhed inden for kulsektoren (ex CITI-gruppe 6112).

75/368/EØF

Rådets direktiv af 16. juni 1975 om foranstaltninger, der tilsigter at fremme den effektive udøvelse af etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for forskellige former for virksomhed (ex hovedgrupperne 01 til 85 CITI) herunder navnlig overgangsforanstaltninger for nævnte former for virksomhed.

75/369/EØF

Rådets direktiv af 16. juni 1975 om foranstaltninger, der skal fremme den faktiske udøvelse af etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for erhvervsvirksomhed uden fast forretningssted, herunder navnlig overgangsforanstaltninger for disse former for virksomhed.

82/470/EØF

Rådets direktiv af 29. juni 1982 om foranstaltninger til fremme af den faktiske udøvelse af etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser ved selvstændig virksomhed inden for visse hjælpeerhverv i forbindelse med transport- og rejsebureauvirksomhed (ISIC-gruppe 718) og inden for pakhus- og oplagingsvirksomhed (ISIC-gruppe 720).

82/489/EØF

Rådets direktiv af 19. juli 1982 om foranstaltninger, der for frisører skal lette den faktiske udøvelse af etableringsretten og den fri udveksling af tjenesteydelser.

KOM(96) 22 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

04 16

Katalognummer: CB-CO-96-022-DA-C

ISBN 92-77-99665-X

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg